

Bankledelse vilde forcere Seddeludstedelsen. En anden Ting er, at det er ganske udelukket efter Nationalbankens Traditioner. Jeg kan derfor kun sige, at Brøksystemet har jeg intet imod. Men jeg vilde ganske vist gerne have, at der blev sat en eller anden Grænse opad, som Banken ikke maatte overskride. Jeg kunde saaledes tænke mig, at Banken ikke saa gerne maatte gaa udover 140 Mill., uden at Dækningsprocenten blev forøget.

Thi her komme vi til et Spørgsmaal, som maaske kan berøres herunder, det er, hvilken Kvotadel, der skal bruges til Dækningen. Her foreslaas 50 pCt. Det er Gennemsnitsprocenten for saa vidt. Der kunde tænkes forskellige Systemer. Rent rationelt vilde det maaske være rigtigt at sige: for de første Millioner skal der en mindre Dækning end for de følgende, saaledes at vi faa et progressivt Dæknings-system, saa at jo mere Kapitalen udvides, desto større skal Dækningskvotaen være.

Med Hensyn til Dækningsreglerne er der en Kautel, en særlig Ventilparagraf —, og denne have vi i høj Grad savnet i det nuværende Bankoktroj —, der gaar ud paa, at Regeringen i visse Tilfælde kan tillade Banken at gaa uden for Halvtredsprocentdækningen, med andre Ord til at udstede Sedler, der ikke ere fuldt dækkede med 50 Procent. Dog mod, at der af det overskydende Beløb, ligesom i Tyskland, skal betales 5 Procent Rente. Jeg ved ikke, om der ved Siden af det store Apparat med kongelige Resolutioner kunde tænkes et andet lettere Apparat til at sætte denne Ventil i Kraft.

Vender jeg mig derefter til den øvrige Dækning, skal det øvrige Beløb dækkes med sikre Papirer efter et Forhold af 125 til 100. Hvad der her er sagt af Reformpartiets ærede Ordfører, kan jeg ganske underskrive, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, skønt det er en rent teoretisk Betragtning og jeg vel ved, at Nationalbanken ikke benytter sig deraf, at ikke alle Papirer egne sig til Dækning. Jeg erindrer, at da vi i sin Tid havde den vestindiske Banklov til Behandling — jeg stemte imod den, fordi jeg fandt Oktrojen aldeles uanstændig — var der ogsaa en Regel om forskellige Papirer, der kunde tjene til Dækning. Nu kan man i en meget solid Bank, navnlig naar det er en Bank, hvori Statens Repræsentant sidder, maaske nøjes med den almindelige Regel, at alle de Papirer, der noteres paa Børsen, kunne bruges til Dækning. Men man maa erindre, at der eksisterer meget stærkt

svingende Papirer; de fleste af de Papirer, der ere noterede paa Københavns Børs, svinge jo saa stærkt til den ene eller anden Side, at der godt mellem Minimum og Maksimum kan være 25 eller over 25 Procents Forskel. For saa vidt kunde jeg ønske, at det blev fastsat, at det kun var Obligationerne, der kunde anvendes som Dækning, og i alt Fald, hvis man vilde anvende Aktier, skulde Forholdet 125 til 100 forhøjes til 150 til 100.

Med Hensyn til Reglerne for faste Ejendommers Vedkommende, hvorvidt disse egne sig til Dækningsfond, skal jeg ikke udtale mig. Jeg er ikke sikker paa, at de gøre det, alene af den Grund, at Prioriteterne i dem ikke ere saa ganske let realisable, men dertil kommer, og det er Grunden, hvorfor jeg gerne vilde have Lov til at gøre en Indsigelse imod det, at det i og for sig kunde være ønskværdigt ogsaa at faa Dækning paa et andet Punkt, nemlig for Deposita. De Herrer maa huske paa, at man kan genere Nationalbanken paa to Omraader, man kan præsentere den sine Sedler til Indløsning, men man kan ogsaa udtrække Deposita. Det kunde derfor maaske være rigtigt at overveje, hvorvidt man ikke ogsaa skulde have visse Dækningsregler for Deposita, eller, hvis man ikke skulde det, saa maatte i hvert Fald den sekundære Dækning for disse være af en meget bevægelig Art, meget mere bevægelig end faste Ejendomme.

Den ærede Ordfører for Reformpartiet (N. P. Jensen) talte om de Sedler, der kasseres, og jeg syntes, det var en ganske elskværdig lille Bemærkning, han kom med. Han skulde gøre Opposition mod Ministeren paa et Punkt, og saa valgte han et saa vidunderlig uskyldigt Punkt, som kun andrager 2 à 3,000 Kr. aarlig. Jeg vil kun sige til min ærede Ven, at med en saa god Disciplin og dog med Oprør paa smaa Punkter kommer man vidt i denne Verden.

Jeg vender mig derefter fra Dækningsreglerne til Bankens Administration. Der er jo sket en meget betydelig Forandring i Forslaget, saaledes som min meget ærede Kollega for Hornslet (N. P. Jensen) meget rigtig paaviste. Denne Forandring bestaar i, at Bankens Aktionærer, der hidtil have været ret retsløse Personer, nu faa en positiv Stemmeret. Det er jo et Fremskridt, siger det ærede Medlem. Men jeg er dog ikke helt sikker paa, om Fremskridtet er saa stort. Der er jo nu den Ting ved Nationalbankens Aktier, at de ligge ret fast i Fideikommiser, i forskellige private